

**ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
Δ' ΤΑΞΗΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΕΝΙΑΙΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΔΕΥΤΕΡΑ 4 ΙΟΥΛΙΟΥ 2005
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ ΓΕΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ:
ΙΣΤΟΡΙΑ
ΟΜΑΔΑ Α**

ΘΕΜΑ Α1

A.1.1. Να γράψετε στο τετράδιό σας τους αριθμούς της **Στήλης Α** και δίπλα σε κάθε αριθμό **ένα** από τα γράμματα της **Στήλης Β**, ώστε να προκύπτει η σωστή αντιστοίχιση (στη **Στήλη Α** περισσεύουν δυο ονόματα).

Στήλη Α	Στήλη Β
1. Δημήτριος Γούναρης	α. Εκφραστής και οργανωτής της Ιερής Συμμαχίας.
2. Ζντάνωφ	β. Υπουργός εξωτερικών της Ρωσίας, ο οποίος υποστήριξε την Ελληνική Επανάσταση στο συνέδριο του Λάυμπαχ.
3. Ιωάννης Καποδίστριας	γ. Πρωθυπουργός της Ελλάδας. Καταδικάστηκε στη δίκη των εξ και εκτελέστηκε.
4. Μέτερνιχ	δ. Πρόεδρος των Η.Π.Α. Εμπνευστής της οικονομικής πολιτικής που ονομάστηκε <i>Νιου Ντιλ</i> (New Deal).
5. Φραγκλίνος Ρούσβελτ	ε. Ηγέτης της Σοβιετικής Ένωσης, ο οποίος απέρριψε το σχέδιο Μάρσαλ.
6. Στάλιν	
7. Γεώργιος Χατζηανέστης	

Μονάδες 10

A.1.2. Ποιες ήταν οι εξελίξεις στο πολίτευμα και στην πολιτική ζωή της Ελλάδας από το Δεκέμβριο του 1923 ως τον Απρίλιο του 1924;

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ Α2

A.2.1. Πώς αντιμετώπισαν την οικονομική κρίση του 1929 τα δικτατορικά καθεστώτα της Ιταλίας και της Γερμανίας;

Μονάδες 13

A.2.2. Να δώσετε το περιεχόμενο των ακόλουθων όρων:

- α.** Κομιτατζήδες
- β.** Νεομερκαντιλισμός
- γ.** Κομινφόρμ

Μονάδες 12

ΟΜΑΔΑ Β

ΘΕΜΑ Β1

Αντλώντας στοιχεία από τις πηγές που ακολουθούν και αξιοποιώντας τις ιστορικές σας γνώσεις, να αναφέρετε:

α. Το περιεχόμενο της συνθήκης που επικαλούνται οι ναύαρχοι της Ρωσίας, Γαλλίας και Αγγλίας στο έγγραφό τους προς τον Ιμπραήμ (κείμενο Α') και η οποία οδήγησε στη ναυμαχία του Ναυαρίνου.

Μονάδες 14

β. Τις αντιδράσεις που προκάλεσε η ναυμαχία του Ναυαρίνου στα ενδιαφερόμενα μέρη ως το τέλος του 1827 (κείμενο Β').

Μονάδες 12

ΚΕΙΜΕΝΟ Α΄

«Ο Άγγλος, ο Γάλλος και ο Ρώσος ναύαρχος προς την Α(υτού) Υ(ψηλότητα) τον Ιμπραήμ πασά. Επί του πολεμικού της Α(υτού) Βρεταννικής Μεγαλειότητος “Ασία”.

Υψηλότητα,

Πληροφορίες θετικότατα προερχόμενες πανταχόθεν, αγγέλουν ότι πολυάριθμα αποσπάσματα του στρατού σας, περιερχόμενα κατά διαφόρους διευθύνσεις την Πελοπόννησον, δηλώνουν*, καταστρέφουν, εκριζώνουν δένδρα, τας αμπέλους και πάσαν φυτεΐαν, βιαζόμενα να μεταβάλουν την περιφέρειαν ταύτην εις τελείαν έρημον. Μανθάνομεν επιπλέον ότι προετοιμάζεται εκστρατεία κατά της Μάνης και ότι ήδη στρατεύματά σας βαδίζουν κατ’ αυτής...

Οι υπογεγραμμένοι έχουν την λυπηράν υποχρέωσιν να σας δηλώσουν σήμερα ότι τοιαύτη εκ μέρους σας διαγωγή, τοιαύτη περίεργος παράβασις των ανειλημμένων υποσχέσεων, σας θέτουν, Κύριε, έξω του διεθνούς δικαίου, έξω των υφισταμένων συνθηκών των Αυλών και της Οθωμανικής Πύλης.

Επιπλέον, οι υπογεγραμμένοι θεωρούν τας κατόπιν των διαταγών σας συντελουμένας κατά την ώραν ταύτην καταστροφάς ως αντιτιθεμένας προς τα συμφέροντα του ηγεμόνος σας, όστις εξαιτίας τούτων θα ηδύνατο να χάση τα πραγματικά πλεονεκτήματα, τα οποία η συνθήκη του Λονδίνου του επεφύλαξεν έναντι της Ελλάδος.

Οι υπογεγραμμένοι ζητούν παρά της Υ(μετέρας) Υ(ψηλότητος) κατηγορηματικήν και ταχείαν απάντησιν εις την παρούσαν διακοίνωσιν και σας αφήνουν να προείδετε τας αμέσους συνεπείας μιας αρνήσεως ή μιας υπεκφυγής.

Ε. Κόδριγκτων, αντιναύαρχος
κόμισ Χέιντεν, υποναύαρχος
Ντε Ρινύ, υποναύαρχος».

Τ. Βουρνά, *Σύντομη Ιστορία της Ελληνικής Επανάστασης*,
Αθήνα 1998, σελ. 230-231.

* **δηλώνουν** = λεηλατούν

ΚΕΙΜΕΝΟ Β΄

«Η επίθεση των συμμαχικών στόλων εναντίον του οθωμανο-αιγυπτιακού στόλου στο Ναυαρίνο ήταν ολότελα αντίθετη στους διεθνείς πολεμικούς κανόνες. Η Αγγλία, η Γαλλία και η Ρωσία, των οποίων οι στόλοι έκαναν την επίθεση, δεν βρίσκονταν σε κατάσταση πολέμου με το οθωμανικό κράτος. Ούτε είχε δοθή διαταγή στον ναύαρχο Κόδριγκτων από την κυβέρνησή του για μια παρόμοια ενέργεια. Η παράνομη ενέργεια του ναυάρχου επικρίθηκε και στο αγγλικό κοινοβούλιο».

Ντερεγκενλί Χιλμί, *Η ίδρυση του Ελληνικού Κράτους*, ελληνική μετάφραση στη «Βαλκανική Βιβλιογραφία», τόμος Β΄, τεύχος 2, Παράρτημα, σελ. 218.

ΘΕΜΑ Β2

Αντλώντας στοιχεία από τα κείμενα που ακολουθούν και αξιοποιώντας τις ιστορικές σας γνώσεις, να αναφερθείτε στην πολιτική της Ιταλίας και της Σοβιετικής Ένωσης απέναντι στην Ελλάδα και στην Τουρκία κατά τη διάρκεια του Μικρασιατικού Πολέμου (1919-1922).

Μονάδες 24

ΚΕΙΜΕΝΟ Α΄

«Η Ιταλία, μολονότι η μεγάλη Εθνική Συνέλευσις της Άγκυρας δεν είχε επικυρώσει την ιταλοκεμαλικήν συμφωνίαν, είχε χαράξει απερίφραστα φιλοτουρκικήν πολιτικήν, και πάντως αντίθετον προς την ελληνικήν πολιτικήν της Μικράς Ασίας. Επίστευεν αυτή, πως, όπως και αν έχουν τα πράγματα, η Τουρκία αποτελεί χώραν οικονομικώς πλέον εκμεταλλεύσιμον από την Ελλάδα. Και γι' αυτό ήτο αυτή αποφασισμένη να υποστηρίξη τας ενώπιον της διασκέψεως υποβληθησομένας τουρκικάς αξιώσεις, σύμφωνα προς το άρθρον 4 της ιταλοκεμαλικής συμφωνίας καίτοι μη επικυρωθείσης».

Κ. Ζαβιτζιάνου, *Αναμνήσεις...*, τ. Β΄, σελ. 127-128.

ΚΕΙΜΕΝΟ Β΄

«Το κακόν προήλθε από το ότι οι Έλληνες δεν έγιναν ικανοί να διακρίνουν τα υπό σχηματισμόν νέα ρεύματα, ότι δεν κατόρθωσαν να αντιληφθούν εγκαίρως τους συντελεστές νέων προβλημάτων και τας εστίας νέων κινδύνων εις την Ανατολήν, ότι δεν υπωπτεύθησαν καν τον επί της τύχης της τεράστιον αντίκτυπον της ρωσικής επανάστασεως. Κανείς πράγματι δεν εσκέφθη, καθόλην την δια το ανατολικόν ζήτημα κρίσιμον περίοδον, ότι την λύσιν του ήτο, μετά την κατάρρευσιν του τσαρικού καθεστώτος, αδύνατον πλέον να υποβοηθήση η στρατιωτική δύναμις και η γεωγραφική και στρατηγική θέσις της Ρωσίας, ότι το κενόν που προήλθεν από την ρωσικήν μεταπολίτευσιν είχε κάμει να διασπασθή η κύκλωσις της Τουρκίας και να τεθή έξω του συμμαχικού ελέγχου το εσωτερικόν της Ανατολής ολόκληρον».

Κ. Σακελλαρόπουλου, *Η σκιά της Δύσεως*,
σελ. 393-394.

ΕΥΧΟΜΑΣΤΕ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

ΤΕΛΟΣ ΜΗΝΥΜΑΤΟΣ